
Особливості регулювання фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання

Наталія Данік

Кафедра економіки, менеджменту та фінансів, природничий факультет, Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, Миколаїв, Україна

ORCID 0000-0001-5821-6232

Віталій Федоров

Кафедра економіки, менеджменту та фінансів, природничий факультет, Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, Миколаїв, Україна

Для цитування цієї статті:

Данік Наталія, Федоров Віталій. Особливості регулювання фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. Vol. 3, No. 4, 2024, pp. 59-68. doi: 10.46299/j.isjmef.20240304.06.

Надійшла до редакції: 26 травня 2024 р.; **Схвалено:** 29 червня 2024 р.;

Опубліковано: 01 серпня 2024 р.

Анотація: У науковій статті розглядається фінансово-економічна безпека суб'єктів господарювання, яка є однією з ключових складових загальної стратегії управління підприємством. У сучасних умовах глобалізації та швидких технологічних змін, питання забезпечення фінансово-економічної безпеки набувають особливої актуальності. Основні виклики, що стоять перед суб'єктами господарювання, включають високий рівень економічної нестабільності через коливання на фінансових ринках, інфляційні процеси, валютні ризики та інші економічні фактори, які можуть впливати на стабільність бізнесу. Також, загрози з боку конкурентів як на внутрішніх, так і на зовнішніх ринках вимагають від підприємств постійного вдосконалення своїх фінансових стратегій. Регуляторні ризики, які можуть впливати на діяльність підприємств, створюють додаткові труднощі для забезпечення фінансово-економічної безпеки. Технологічні виклики, як зростаюча кіберзлочинність та необхідність захисту фінансової інформації, вимагають від підприємств впровадження новітніх технологій безпеки. Неefективне управління фінансами, відсутність чіткої стратегії розвитку, корупція та інші внутрішні проблеми можуть серйозно підірвати фінансову стабільність підприємства. Зважаючи на вищезазначені виклики, необхідно розробити ефективні механізми та стратегії для забезпечення фінансово-економічної безпеки. Це передбачає як розробку нормативно-правових актів, так і впровадження сучасних методів управління ризиками на підприємстві. У статті розглянуто основні аспекти регулювання фінансово-економічної безпеки, зокрема функції та методи державних органів, таких як Міністерство фінансів України, Національний банк України, Державна податкова служба, Державна аудиторська служба, Державна служба фінансового моніторингу України, Антимонопольний комітет України, Міністерство економіки України, Державна служба України з питань праці та Служба безпеки України. Подальші перспективи дослідження в цій сфері включають поглиблений аналіз ризиків, розробку нових інструментів та методів управління, покращення регуляторних механізмів, посилення співпраці між державними органами та підприємствами, міжнародну співпрацю, розвиток теоретичних основ, підвищення рівня обізнаності та освіти, а також впровадження технологічних інновацій та цифровізації. Ці напрямки сприятимуть підвищенню стійкості та

конкурентоспроможності українських підприємств, забезпечуючи їхню здатність протистояти внутрішнім та зовнішнім загрозам у мінливому глобальному економічному середовищі.

Ключові слова: економічна безпека, фінансова безпека, фінансово-економічна безпека, суб'єкти господарювання, регулювання, управління ризиками.

1. Вступ

Фінансово-економічна безпека суб'єктів господарювання є однією з ключових складових загальної стратегії управління підприємством. У сучасних умовах глобалізації та швидких технологічних змін, питання забезпечення фінансово-економічної безпеки набувають особливої актуальності. Основні виклики, що стоять перед суб'єктами господарювання, включають: високий рівень економічної нестабільності через коливання на фінансових ринках, інфляційні процеси, валютні ризики та інші економічні фактори, які можуть впливати на стабільність бізнесу; загрози з боку конкурентів як на внутрішніх, так і на зовнішніх ринках вимагає від підприємств постійного вдосконалення своїх фінансових стратегій; регуляторні ризики, які можуть впливати на діяльність підприємств, створюють додаткові труднощі для забезпечення фінансово-економічної безпеки; технологічні виклики як зростаюча кіберзлочинність та необхідність захисту фінансової інформації вимагають від підприємств впровадження новітніх технологій безпеки; неефективне управління фінансами, відсутність чіткої стратегії розвитку, корупція та інші внутрішні проблеми можуть серйозно підірвати фінансову стабільність підприємства. Зважаючи на вищезазначені виклики, необхідно розробити ефективні механізми та стратегії для забезпечення фінансово-економічної безпеки. Це передбачає як розробку нормативно-правових актів, так і впровадження сучасних методів управління ризиками на підприємстві [1].

2. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом статті є фінансово-економічна безпека суб'єктів господарювання, що включає аналіз існуючих підходів до регулювання фінансово-економічної безпеки, визначення основних проблемних зон та обґрунтування пропозицій щодо вдосконалення механізмів захисту фінансових інтересів суб'єктів господарювання.

3. Мета та задачі дослідження

Метою даної статті є дослідження особливостей регулювання фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання в умовах сучасних економічних викликів та обґрунтування рекомендацій щодо підвищення ефективності цих процесів. Поставлена мета зумовила необхідність вирішення наступних завдань:

- провести огляд існуючих теоретичних підходів до визначення та забезпечення фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання.
- визначити основні загрози та вразливості, які впливають на фінансово-економічну безпеку підприємств.
- запропонувати практичні заходи та інструменти для управління фінансовими ризиками з метою підвищення рівня фінансово-економічної безпеки.

Ці завдання дозволять комплексно підійти до вирішення проблеми забезпечення фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання, враховуючи сучасні економічні реалії та специфіку різних галузей економіки.

4. Аналіз літератури

Теоретичні основи фінансової безпеки, як складової економічної безпеки досліджували українські та зарубіжні науковці, а саме: О. Власюк [2], Г. Пастернак, Таранушенко [3], М. Єрмошенко [4], І. Мойсеєнко, О. Марченко [5], В. Шевлокова [6], Н. Косолапов [7], А. Румянцев [8], М. Каратонов [9].

5. Методи досліджень

Для досягнення поставленої мети та вирішення окреслених завдань у даній статті використано комплекс методів дослідження, який включає: метод аналізу і синтезу (застосовується для систематизації та узагальнення існуючих теоретичних підходів до забезпечення фінансово-економічної безпеки. Дозволяє розглянути складні економічні явища у їхніх взаємозв'язках та визначити основні компоненти фінансово-економічної безпеки); індукція та дедукція (використовуються для формулювання загальних висновків на основі аналізу конкретних даних та для перевірки гіпотез); аналіз ризиків (проводиться для ідентифікації, оцінки та управління фінансовими ризиками). Використання цих методів дозволяє забезпечити комплексний підхід до дослідження фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання, враховуючи як теоретичні аспекти, так і практичні інструменти управління.

6. Результати досліджень

Економічна безпека підприємства є складним і багатогранним поняттям, яке охоплює здатність підприємства забезпечувати стійкість свого економічного стану, протистояти внутрішнім і зовнішнім загрозам, а також створювати умови для стабільного розвитку у короткостроковій і довгостроковій перспективі. Це інтегральний показник, який включає різні аспекти діяльності підприємства і відображає його загальну здатність до самозбереження та розвитку в умовах динамічного зовнішнього середовища. Економічна безпека на рівні підприємства є критичним елементом загальної стратегії управління та забезпечення стабільного розвитку. В умовах глобалізації та швидких технологічних змін, питання економічної безпеки набувають особливої актуальності. Основні виклики, що стоять перед підприємствами, включають високий рівень економічної нестабільності, коливання на фінансових ринках, інфляційні процеси, валютні ризики та інші економічні фактори, які можуть впливати на стабільність бізнесу. Конкурентні загрози, як на внутрішніх, так і на зовнішніх ринках, вимагають від підприємств постійного вдосконалення своїх стратегій та процесів управління. Регуляторні ризики, що виникають через зміни в законодавстві та регуляторному середовищі, створюють додаткові труднощі для забезпечення економічної безпеки підприємств. Технологічні виклики, зокрема зростаюча кіберзлочинність та необхідність захисту комерційної та фінансової інформації, вимагають від підприємств впровадження новітніх технологій безпеки. Внутрішні проблеми, такі як неефективне управління фінансами, відсутність чіткої стратегії розвитку, корупція та інші фактори, можуть серйозно підірвати економічну стабільність підприємства. З огляду на вищезазначені виклики, необхідно розробити ефективні механізми та стратегії для забезпечення економічної безпеки підприємства. Це включає розробку та впровадження нормативно-правових актів, а також сучасних методів управління ризиками. У статті розглянуто основні аспекти забезпечення економічної безпеки на рівні підприємства, зокрема ідентифікацію та оцінку ризиків, розробку заходів для їх мінімізації та впровадження системи управління ризиками.

Ці напрямки сприятимуть підвищенню стійкості та конкурентоспроможності підприємств, забезпечуючи їхню здатність протистояти внутрішнім та зовнішнім загрозам у

мінливому глобальному економічному середовищі. Основні складові економічної безпеки підприємства включають (рис.1):

Рис. 1. Основні складові економічної безпеки підприємства.

Економічна безпека підприємства є важливою умовою його стійкого розвитку і конкурентоспроможності. Вона досягається через комплексне управління всіма складовими діяльностями підприємства, що дозволяє зменшити вплив негативних факторів і забезпечити стабільність і прогресивний розвиток в умовах невизначеності та ризиків.

Подальші перспективи дослідження у цій сфері включають поглиблений аналіз економічних загроз, розробку нових інструментів та методів управління ризиками, покращення регуляторних механізмів, посилення співпраці між державними органами та підприємствами, міжнародну співпрацю, розвиток теоретичних основ, підвищення рівня обізнаності та освіти, а також впровадження технологічних інновацій.

Фінансова безпека є однією з найважливіших складових економічної безпеки. Фінанси є основою економіки будь-якої країни, виконуючи роль "крові" економічної системи, без якої економіка не може функціонувати в сучасних умовах. Фінанси представляють собою сукупність економічних відносин, які виникають у процесі обігу грошових коштів. Відповідно, фінансова безпека повинна розглядатися як окрема підсистема в межах загальної системи економічної безпеки.

Питання підтримки фінансової безпеки є надзвичайно актуальним, оскільки воно охоплює всі сфери національної економіки, включаючи приватних підприємців, всі верстви населення, суспільство загалом та державу в цілому. Забезпечення фінансової безпеки в умовах кризи є пріоритетним завданням. Фінансова безпека включає в себе сім основних індикаторів (рис.2):

Рис. 2. Індикатори фінансової безпеки держави.

Таким чином, фінансова безпека є критично важливою для стабільного функціонування та розвитку економічної системи країни, особливо в умовах економічної нестабільності.

Поняття «фінансово-економічна безпека» найчастіше застосовується не до держави, а до суб'єктів господарювання. Кожен суб'єкт господарської діяльності бачить перед собою завдання забезпечити стабільне функціонування та досягнення головних цілей своєї діяльності. Це зумовлює необхідність постійного дотримання відповідного рівня фінансово-економічної безпеки підприємства, що залежить від того, наскільки ефективно його керівництво буде спроможне запобігти та протистояти можливим загрозам та ліквідувати наслідки об'єктивних і суб'єктивних негативних впливів зовнішнього і внутрішнього середовища.

Фінансово-економічна безпека підприємства являє собою комплексний стан підприємства, який характеризується наявністю та ефективним функціонуванням системи заходів і механізмів, що забезпечують стабільність, захищеність і надійність його фінансово-економічних інтересів. Це стан, який досягається через зниження та нейтралізацію впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, а також через створення сприятливих умов для розвитку підприємства в короткостроковій та довгостроковій перспективі.

Фінансово-економічна безпека підприємства включає:

1) захищеність фінансових ресурсів: забезпечення належного рівня збереження фінансових активів від ризиків, включаючи економічні кризи, валютні коливання, інфляцію та

інші макроекономічні фактори, які можуть негативно вплинути на фінансовий стан підприємства.

2) фінансова стійкість: наявність стабільного фінансового становища, яке дозволяє підприємству виконувати свої зобов'язання перед контрагентами, співробітниками та державними органами, а також підтримувати необхідний рівень ліквідності та платоспроможності.

3) управління ризиками: впровадження ефективних систем і механізмів ідентифікації, оцінки, моніторингу та управління фінансовими ризиками, включаючи кредитні, інвестиційні, операційні та стратегічні ризики.

4) ефективне використання фінансових ресурсів: оптимізація фінансових потоків, максимізація доходів та мінімізація витрат шляхом впровадження сучасних методів фінансового планування, бюджетування та контролю.

5) захищеність інформаційних систем: використання надійних засобів захисту інформаційних технологій для запобігання несанкціонованому доступу до фінансових даних, їх втраті або викривленню.

6) правове забезпечення: дотримання законодавчих та нормативних вимог, що регулюють фінансово-економічну діяльність підприємства, а також постійний моніторинг змін у законодавстві для своєчасного адаптування до нових умов.

7) конкурентоспроможність: підтримка та розвиток конкурентних переваг на ринку, що дозволяють підприємству успішно конкурувати та зберігати стійке фінансово-економічне положення.

8) інвестиційна привабливість: створення умов, що сприяють залученню інвестицій, як внутрішніх, так і зовнішніх, для забезпечення фінансової стабільності та підтримки довгострокових стратегічних цілей розвитку.

Таким чином, фінансово-економічна безпека підприємства — це інтегральний показник, який відображає здатність підприємства забезпечувати свою фінансову незалежність, стабільність і стійкий розвиток шляхом ефективного управління своїми фінансово-економічними ресурсами, а також захисту своїх інтересів від різноманітних загроз і викликів, що виникають у процесі його діяльності [10].

В Україні регулювання фінансово-економічної безпеки підприємств здійснюється кількома державними органами. Кожен з них виконує специфічні функції у відповідних сферах, що забезпечує комплексний підхід до забезпечення економічної безпеки [11]. А саме:

1. Міністерство фінансів України:

- Відповідає за розробку та реалізацію державної фінансової політики.
- Контролює державний бюджет і його виконання.
- Визначає та впроваджує заходи щодо забезпечення фінансової стабільності.
- Розробляє фінансово-бюджетних нормативні акти та методики.

2. Національний банк України:

- Регулює грошово-кредитну політику.
- Здійснює нагляд за банківським сектором, забезпечуючи його стабільність.
- Контролює діяльність комерційних банків та інших фінансових установ.
- Ліцензує банки, моніторить їх діяльність, застосовує санкції.
- Контролює функціонування платіжних систем, встановлення правил їх роботи.

3. Державна податкова служба України:

- Здійснює контроль за своєчасністю та повнотою сплати податків і зборів.
- Виявляє та запобігає податковим правопорушенням.
- Забезпечує виконання податкового законодавства.
- Здійснює моніторинг та аналіз податкової звітності підприємств для виявлення ризиків.

ризиків.

4. Державна аудиторська служба України:

- Проводить державний фінансовий контроль за використанням бюджетних коштів та державного майна.

- Забезпечує ефективність управління державними фінансами.
- Здійснює моніторинг і аналіз фінансових операцій з бюджетними коштами.

5. Державна служба фінансового моніторингу України:

- Відповідає за боротьбу з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму.
- Здійснює моніторинг фінансових операцій для виявлення підозрілих транзакцій.
- Розробляє рекомендації для фінансових установ щодо запобігання відмиванню грошей.

- Передає матеріали про підозрілі операції правоохоронним органам.

6. Антимонопольний комітет України:

- Контролює дотримання антимонопольного законодавства.
- Виявляє та запобігає зловживанням монопольним становищем на ринку.
- Сприяє розвитку конкуренції.
- Оцінка та дозвіл на економічні концентрації (злиття та поглинання).
- Виявлення та припинення антиконкурентних узгоджених дій (картельні змови).

7. Міністерство економіки України:

- Визначає стратегічні напрями економічного розвитку.
- Забезпечує регулювання економічної діяльності, включаючи питання інвестиційної політики.

- Контролює ефективність використання державних ресурсів.
- Розробка нормативно-правових актів для регулювання економічної діяльності.

8. Державна служба України з питань праці:

- Здійснює нагляд за дотриманням законодавства про працю та охорону праці.
- Забезпечує захист прав працівників.
- Розслідування нещасних випадків на виробництві.
- Надання консультацій з питань дотримання трудового законодавства.

9. Служба безпеки України:

- Забезпечує національну безпеку, включаючи економічну безпеку держави.
- Виявляє та запобігає економічним злочинам, що становлять загрозу для державної безпеки.

- Аналіз економічних ризиків та загроз, підготовка аналітичних матеріалів.

- Проведення оперативно-розшукових заходів для запобігання та протидії економічним злочинам.

Ці органи спільно формують систему державного регулювання фінансово-економічної безпеки підприємств в Україні, забезпечуючи всебічний контроль та нагляд за різними аспектами економічної діяльності та кожен з цих органів виконує специфічні функції, використовуючи відповідні методи регулювання для забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств в Україні [12].

Державне регулювання фінансово-економічної безпеки підприємств є критично важливим з кількох причин, що стосуються як мікроекономічного, так і макроекономічного рівнів: по перше – це забезпечення стабільності економіки, так як ефективне регулювання дозволяє вчасно виявляти та попереджувати фінансові кризи, які можуть завдати значної шкоди економіці країни [13]. Державні органи контролюють грошово-кредитну політику, що сприяє стабільності валюти, низькому рівню інфляції та підтримці економічного зростання. По друге – це захист економічних інтересів держави, через запобігання відмиванню грошей, корупції та іншим фінансовим злочинам, які можуть підірвати економічну безпеку держави. Державні органи забезпечують виконання законів, що регулюють економічну діяльність, захищаючи тим самим національні економічні інтереси. По третє – забезпечення добробуту громадян,

адже регулювання забезпечує захист прав споживачів та працівників, сприяючи стабільності та справедливості у відносинах між роботодавцями та працівниками. Економічна безпека сприяє соціальній стабільності, запобігаючи масовим безробіттям і зниженню рівня життя. По четверте, ефективне регулювання створює сприятливі умови для залучення інвестицій, що є важливим для розвитку бізнесу та економічного зростання. Державне регулювання допомагає підприємствам захищатися від економічних ризиків, які можуть виникнути внаслідок недобросовісної конкуренції, шахрайства, нестабільності на ринках. По п'яте – державне регулювання запобігає утворенню монополій та забезпечує чесну конкуренцію на ринку. Конкурентне середовище стимулює підприємства до впровадження нових технологій та інновацій, що сприяє загальному економічному розвитку [14]. По шосте, регулювання у сфері енергетики та ресурсів запобігає ризикам, пов'язаним із зовнішніми загрозами, та забезпечує стабільне постачання критично важливих ресурсів. Державне регулювання сприяє зниженню залежності від зовнішніх фінансових джерел та підтримці суверенітету в економічній сфері [15].

Таким чином, необхідність державного регулювання фінансово-економічної безпеки підприємств в Україні обумовлена необхідністю забезпечення стабільності та стійкості економіки, захисту економічних інтересів держави, підтримки добробуту громадян, стимулювання розвитку підприємств та інвестицій, забезпечення конкурентного ринку та національної безпеки.

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Подальший розвиток дослідження фінансово-економічної безпеки підприємств в Україні може здійснюватися в кількох важливих напрямках, кожен з яких має потенціал для значних наукових і практичних результатів. Нижче наведені основні перспективи розвитку цього дослідження: вивчення нових та потенційно небезпечних ризиків, таких як кіберзагрози, глобальні економічні кризи, зміни в законодавстві; розробка моделей для кількісної оцінки впливу різних ризиків на фінансово-економічну безпеку підприємств; впровадження сучасних підходів та технологій у процес управління ризиками, таких як Big Data, штучний інтелект, блокчейн; створення комплексних систем для інтегрованого управління фінансовими, операційними та стратегічними ризиками підприємств; аналіз ефективності поточних регуляторних механізмів та розробка рекомендацій для їх покращення; формулювання нових політик та регуляторних актів для посилення фінансово-економічної безпеки підприємств; створення платформ для обміну інформацією між державними регуляторами та підприємствами для своєчасного виявлення та реагування на загрози; аналіз та адаптація найкращих міжнародних практик у сфері фінансово-економічної безпеки; участь у міжнародних проектах, спрямованих на посилення економічної безпеки та стійкості підприємств; розробка нових теоретичних моделей та концепцій фінансово-економічної безпеки, які враховують сучасні виклики та тенденції; залучення різних наукових дисциплін для формування комплексного підходу до дослідження економічної безпеки; розробка та впровадження освітніх програм для підготовки фахівців у сфері економічної безпеки; проведення інформаційних кампаній для підвищення обізнаності підприємців та громадськості щодо важливості економічної безпеки; впровадження цифрових інструментів для моніторингу та аналізу економічних загроз; використання автоматизованих систем для управління ризиками та забезпечення фінансово-економічної безпеки. Ці напрямки розвитку дослідження фінансово-економічної безпеки підприємств в Україні сприятимуть підвищенню стійкості та конкурентоспроможності українських підприємств, забезпечуючи їхню здатність протистояти внутрішнім та зовнішнім загрозам у мінливому глобальному економічному середовищі.

8. Висновки

Дослідження фінансово-економічної безпеки підприємств в Україні є надзвичайно актуальним та важливим у сучасних умовах, коли економічна нестабільність та глобальні ризики стають все більш поширеними. Державне регулювання у цій сфері виконується низкою органів, кожен з яких застосовує свої специфічні методи для забезпечення стабільності та захищеності економічних суб'єктів. Забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств включає кілька ключових аспектів, таких як макроекономічна стабільність, захист економічних інтересів держави, підвищення добробуту громадян, стимулювання інвестицій та конкуренції, а також підтримка національної безпеки. Кожен з цих аспектів реалізується через ефективні механізми контролю та регулювання, що застосовуються відповідними державними органами, такими як Міністерство фінансів, Національний банк, Державна податкова служба, Державна аудиторська служба, Антимонопольний комітет, Міністерство економіки, Державна служба з питань праці та Служба безпеки України. Перспективи подальшого розвитку дослідження у цій сфері включають поглиблений аналіз ризиків, розробку нових інструментів та методів управління, покращення регуляторних механізмів, посилення співпраці між державними органами та підприємствами, міжнародну співпрацю, розвиток теоретичних основ, підвищення рівня обізнаності та освіти, а також впровадження технологічних інновацій та цифровізації.

Враховуючи актуальність та багатогранність проблеми, подальше дослідження фінансово-економічної безпеки підприємств є необхідним для забезпечення стабільного економічного розвитку України, підвищення конкурентоспроможності національної економіки та захисту економічних інтересів держави та її громадян.

Список літератури:

1. Shlemko, V. (1997). Economic security of Ukraine: essence and directions of provision. K.: NISD, 144. doi: 10.32702/2307-2105-2019.10.79
2. Vlasyuk, O. (2008). Theory and practice of economic security in the system of economic science. National int probl. international Security at the Council of National security and defense of Ukraine. K. 48.
3. Taranushenko, G. (2003). Economic security of the state. K.: Kyiv Economic Institute of Management. 320.
4. Ermoshenko, M. (2010). The financial component of economic security: the state and the enterprise. K.: National Academy of Management. 232.
5. Moiseyenko, I., Marchenko, O. (2011). Management of financial and economic security of the enterprise. Lviv. 380.
6. Shevlovkov, V. (2003). Formation of institutional foundations of the state's financial control. St. Petersburg. 276.
7. Kosolapov, N. (2004). National security in the changing world. Center "Nauka" (Moscow).. 1019.
8. Rummyantsev, A. (2003). Financial control. M.: Delo and Service. 200.
9. Karatonov, M. (2006). Financial security and financial control in the conditions of market relations. Jurist, 6, 16-18.
10. Martynyuk, V., Zvolnyak, Y., Baranetska, O. (2016). Financial security: academic. manual Ternopil. Vector. 264.
11. Melnyk, V. (2015). Foreign experience of ensuring the economic security of the state (on the example of the countries of Eastern and Central Europe). Law, II (2), 50–57.
12. Prytula, N. (2014). Experience in ensuring economic security in foreign countries. Economy and management of the national economy: state, trends and prospects: theses add. Odesa: Palmyra, 41–44.

13. Pugach, O. (2015). World experience of prejudice against threats to the economic security of the national economy. *Scientific Bulletin of Kherson State University*, 12. (Part 3), 43–46.

14. Sapachuk, Y. (2010). Financial security is a component of modern financial policy. *VOC "Kyiv University"*, 23, 257–265.

15. Financial security of the state in the system of economic security. Available at: URL: [https://pidru4niki.com/15931106/ f inansi/finansova_bezpeka_derzhavi](https://pidru4niki.com/15931106/f_inansi/finansova_bezpeka_derzhavi).

Peculiarities of regulation of financial and economic security of economic entities

Natalia Danik

Department of Economics, Management and Finance, Faculty of Natural Sciences,
Mykolaiv National University named after V.O. Sukhomlynskyi, Mykolaiv, Ukraine
ORCID 0000-0001-5821-6232

Vitaly Fedorov

Department of Economics, Management and Finance, Faculty of Natural Sciences,
Mykolaiv National University named after V.O. Sukhomlynskyi, Mykolaiv, Ukraine

Abstract: The scientific article examines the mechanism of transformation of financial resources in the country's economy, focusing on key aspects and its impact on the general economic condition. A complex system of interrelationships between financial institutions, legal norms, money flows and economic policy is analyzed here to reveal the essence and significance of this mechanism in the context of the country's economic development. Modern studies of financial processes at the global level emphasize the search for effective methods of overcoming disparities in the use of the country's financial resources and ensuring the harmonious development of the financial and real sectors of the economy. This is necessary to avoid the risk of formation of "financial bubbles" and to strengthen macroeconomic and financial stability. Ukraine, in the context of these challenges, also needs to develop a methodology for assessing and regulating imbalances in the movement of financial resources and their consequences for the functioning of financial and commodity markets. Activation of systematic research on methodological approaches to the assessment and regulation of economic imbalances in Ukraine is a key direction for ensuring sustainable economic development of the country. Special attention should be paid to the study of the causes and consequences of these imbalances, as well as the development of effective strategies for their regulation. The consequences of imbalances can be manifested in economic growth, inflation, loss of competitiveness, financial crises, social tensions, etc. Studying these causes and effects is important for developing strategies to regulate and prevent similar imbalances from occurring in the future. This is important for ensuring economic stability, increasing competitiveness and preserving social and economic stability of Ukraine in the face of globalization and economic turbulence.

Key words: imbalances, financial resources, globalization, crises, financial services, capital.
